

РЕШЕНИЕ

№ 15524

гр. София, 27.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2004** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за социалните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на П. М. М., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ № 4, ет.4, срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/168 / 31.01.2024 г. на директора на ДСП - Л., с която е отказано отпускането на еднократна помощ на основание чл. 6а от ЗСПД.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, както и в несъответствие с целта на закона. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ДСП - Л. – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.01.2024 г. П. М. М. подал заявление за отпускане на еднократна помощ за

отглеждане на близнаци по чл. 6 от ЗСПД с вх. № ЗСПД/Д-СЦ-168. В заявлението лицето е посочило, че подава същото в качеството му на пълномощник на Ш. Саглиани, гражданка на Г., майка на децата Н. П. М. и Я. П. М..

Била издадена Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/168 / 31.01.2024 г. на директора на ДСП - Л., с която е отказано отпускането на еднократна помощ на основание чл. 6а от ЗСПД. В заповедта е посочено, че не са налице основания за отпускане на исканата помощ, тъй като на същата има право майката на децата.

В хода на съдебното производство от страните са представени допълнителни писмени доказателства, както следва: от жалбоподателя /лист 11-19 и лист 37-45 от делото/ и от ответника в производството /лист 21-54 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно чл. 10, ал. 4, във вр. с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Оспорения акт е издаден от компетентен орган, в рамките на неговата компетентност и при спазване на законовите изисквания за форма с оглед на което не са налице пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 6а, ал. 1 от ЗСПД, майката (осиновителката) има право на еднократна парична помощ за отглеждане на близнаци до навършване на една година, независимо от доходите на семейството, когато децата не са настанени за отглеждане в специализирана институция за деца. С ал.3 на същата разпоредба е регламентиран редът, по който се изплаща помощта, а именно на майката (осиновителката), а при невъзможност да я получи - на друг законен представител на детето, какъвто в случая се явява бащата на децата – П. М. М.. Съгласно чл. 6а, ал. 4 от ЗСПД при условията на, ал. 1 еднократна помощ за отглеждане на близнаци се предоставя и на самотния баща (осиновител).

В случая отказът е постановен, тъй като административният орган е приел, че заявлението-декларация е подадено от бащата на близнаците, а право да бъде отпусната помощта по чл. 6а, ал. 1 от ЗСПД може да се упражни единствено от майката.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е баща на децата Н. П. М. и Я. П. М., като това обстоятелство се установява от представените по делото удостоверения за раждане /лист 13-14 от делото/. Той е подал заявление за отпускане на помощ за отглеждане на близнаци на основание чл. 6а от ЗСПД, като е посочил, че е пълномощник на майката на децата Ш. Сагиали.

Съгласно чл. 1 от ЗСПД, със закона се уреждат условията за придобиване правото на семейни помощи при бременност, раждане и отглеждане на деца, формите и реда за тяхното предоставяне. В Глава втора на закона се регламентират семейни помощи при бременност, раждане и за отглеждане на деца. В разпоредбата на чл. 6а от ЗСПД е

уредено правото на еднократна помощ за отглеждане на близнаци, независимо от доходите на семейството, когато децата не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето и живеят постоянно в страната. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че правото на отпускане на помощ на основание чл. 6а от ЗСПД се предоставя първо на майката, но при невъзможност същата да го упражни, помощта може да бъде изплатена и на бащата. От друга страна разпоредбата на чл. 6а, ал. 4 от ЗСПД установява право на бащата да получи помощ за отглеждане на близнаци на основание чл. 6а от ЗСПД, при условие, че той се грижи за децата.

Според решение № 3/2.06.2013г. по к.д. № 7/2013г. на Конституционния съд на Република България, категория семейства, в което родител/осиновител сам отглежда детето си, е позната на нашето законодателство, макар и определянето ѝ да не е еднозначно. Законът за семейните помощи за деца говори за майка или самотен баща, които сами отглеждат детето си (§ 14 и 15 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗСПД - ДВ, бр. 23 от 2009 г.), и дава определение на "самотен баща-осиновител" като лице, което към момента на осиновяването не се намира в граждански брак §1, т.5 от ДР на ЗСПД. На подобна позиция застават и други закони, които регламентират сродна на ЗСПД материя. Параграф 1, т. 21 от допълнителните разпоредби на Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; последно изм., бр. 15 от 2013 г.) посочва, че "самотен родител/осиновител" е лице, което поради вдовство, развод или неключен граждански брак само отглежда деца до 18-годишна възраст, както и след тази възраст, в случай че те продължават да учат, до придобиването на средно общо или професионално образование, но не по-късно от навършването на 20-годишна възраст. Тази дефиниция се разпростира и в нормативната уредба на социалното подпомагане, доколкото § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане я възпроизвежда.

Съдът приема, че постановеният с оспорената заповед отказ да бъде отпусната исканата помощ по реда на чл. 6а от ЗСПД е незаконосъобразен. Основанието за отказа противоречи на разпоредбата на чл. 6а, ал. 3 от ЗСПД, според която при невъзможност майката да получи помощта тя се изплаща на друг законен представител на детето. В случая законен представител е именно жалбоподателя, който е подал процесното заявление в качеството му на пълномощник на майката на двете деца. По делото е приложено и пълномощно от майката Ш. Саглиани за жалбоподателя /лист 15-18 от делото/. Съдът приема, че са били налице основания за отпускане на исканата помощ и изплащането ѝ на бащата. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 6а, ал. 4 от ЗСПД, цитирана по-горе.

Административният орган е следвало да съобрази разпоредбите на ЗСПД и Конституцията, както и чл. 27, т. 1 и т. 3 от Конвенцията на ООН за правата на детето, която е ратифицирана с решение на Великото народно събрание и е в сила за страната ни от 03.07.1991 г., която гласи, че държавите-страни по Конвенцията, в съответствие с националните условия, в рамките на своите възможности, предприемат необходимите мерки с цел да подпомагат родителите и другите лица, отговорни за детето, да осъществяват това право и в случай на нужда предоставят материална помощ, програми за подпомагане, особено по отношение на изхранването, облеклото и жилището.

С оглед изложеното, оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде

отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 610 лв., от които 10 лв. платена държавна такса и 600 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/168 / 31.01.2024 г. на директора на ДСП - Л., с която на П. М. е било отказано отпускането на еднократна помощ на основание чл. 6а от ЗСПД.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. за ново произнасяне по подаденото от П. М. М. заявление вх. № ЗСПД/Д-СЦ-168/17.01.2024 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. да заплати на П. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 29, сумата в размер на 610.00 лв. /шестотин и десет/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.10, ал.6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: